

תלמודו בידו

דף כו עמוד א

- א** [האם מותר לאחות את הבגד שקרע על המת, ומנין ?
- ב** [על איזו שמועה רעה חייב לקרוע את בגדיו ?
- ג** [מי חייב לקרוע את בגדיו על שמיעת ברכת השם ?
- ד** [הרואה ספר תורה שנקרע או שנשרף, האם חייב לקרוע ?
- ה** [הרואה את מקום המקדש החרב, כיצד קורע ?

- א** [הדין: על אביו ואמו, רבו שלימדו תורה, נשיא ואב בית דין, אסור לאחות לעולם. המקור: כשעלה אליהו לשמי מרום, אמר אלישע "אבי אבי רכב ישראל ופרשיו". אבי אבי, היה אליהו שקול אצלו כאביו ואמו. רכב ישראל, היה רבו. והחזיק אלישע בבגדיו "ויקרעם לשנים קרעים". וקשה והלא כל קריעה היא לשנים, אלא ללמד שקרועים לשנים לעולם.
- ב** [שמתו רוב מעם ישראל. וכמעשה שהיה במלחמת שאול, שבית ישראל נפלו בחרב. ולכן כשנהרגו שנים עשר אלף איש על ידי שבור המלך, לא קרע שמואל את בגדיו. שבור המלך הרגם משום שמרדו במלכות, אך מעולם לא הרג בישראל ללא סיבה.
- ג** [העדים ששמעו מפי המגדף, וכן כל השומע. ואף בית הדין השומעים מפי העדים שפלוני חירף שם ה' וכה אמר. וקריעה זו אסור לחזור ולתופרה. אך אין העדים צריכים לקרוע שנית בשעה שמעידים בבית דין.
- ד** [נשרף ככח הזרוע שאין יכול להצילו, קורע שתים, אחת על הכתב, ואחת על הגויל. אך אם יכול היה להציל, אינו קורע, כגון במעשה שבת יענה בלעה תפילין.
- ה** [פגע בירושלים תחילה: קורע קריעה אחת, וכשרואה מקום המקדש חוזר וקורע. פגע במקדש תחילה וכגון שנכנס לירושלים בתיבה: קורע קריעה אחת על המקדש, וכשרואה את חורבות ירושלים מוסיף ומעמיק את מקום הקריעה.